

כדורגל

זהירות גלבינים!

על המשחק שנערך השבוע בין מכבי תל אביב לבין קבוצת שמי שון, שהסתיים בתוצאת תיקו 2:2, כותב שייע גלזר:

שמעתי פעם על קבוצה שמבקיע ל- בדה ארבעה גולים במשחק ובכל זאת מפסידה?! לא שמעתי! אז השבוע זה קרה לנו, במשחק נגד שמשון. עוד לפני שהשופט הספיק להוציא את ה- משווקית שלו מ-

הפה אחרי ששרק את שריקת הפתיחה, כבר היה 0:1 לטובתנו. אחרי 20 רגעי הב- קענו גול שני. ואז התרבו המגינים שלנו שלא נותנים להם להבקיע שער, והח- ליטו לנסות את כוחם. הם הצליחו. כל אחד מהם הבקיע גול, אבל לשער שלנו. היום כשאתה עולה למגרש לשחק, אתה כבר לא יודע מי ישחק נגדך. במודעות יכול להיות כתוב שאתה משחק נגד ש- שון, אבל כשאתה עולה למגרש, מתברר לך, שהקבוצה שעומדת מולך היא הפועל מחנה יהודה. ככה זה. הפועל העבירו השנה קבוצות שלמות של שחקנים מקבוצה לקב- צה. נותנים לכל הקבוצות החשובות שחק- נים טובים מליגות נמוכות, העיקר שלא ידור. הפועל רחובות לבד קיבל כבר איזה שבעה שחקנים חדשים. רק השם נשאר. הקבוצה כבר לא.

לא חברת ביטוח. או במשחק. נגד שמשון, אחרי שהובלנו 0:2 וחשבנו שה- נצחון כבר אצלנו בכיס, הצליחו השמשונים להקטין ל-1:2 אחרי שהמגן שוער זולטוב השתעשע בכדור על-ידי השער שלנו. אחרי זה ירד המתח שלנו לגמרי. הם התחילו לשחק וכל רגע נפל מישוה אחר משלנו פצוע. בחצי השני הם שיחקו כבר יותר טוב מאהנו, ומזל שלא הבקיעו עוד שער. הייתי רוצה להגיד בהזדמנות זו כמה מילים על השופט של המשחק, מנחם אש- כנזי, אבל אני לא יכול לעשות את זה

אני לא רוצה לשחק קיצוני ומבכש שיע- בירו אותי לשחק באמצע. אי אפשר לדעת, כשאתה משחק קיצוני, מוגעת בך הלבנה שזורקים מהקהל יותר מהר!

השועל הולך

גיולה מאנדי, מאמן הנבחרת הלאומית ל- כדורגל, שאיננה, עומד לחגוג בעוד זמן קצר את יום הולדתו ה-65. קרוב לחדאי שהפעם יחגוג מאורע זה בארץ מולדתו, הונגריה. בפעם הראשונה מאז הגיע לפני ארבע שנים לישראל, ברעש גדול, התעוררה התנגדות להמשך כהונתו כמאמן.

שני מרכזי אגודות, מכבי ובית"ר, הר- דיעו שיתנגדו לחידוש החוזה של מאנדי עם ההתאחדות לכדורגל. בין נציגי הפועל, לעומת זאת, חלוקות הדעות. בעוד רובם תומכים בהמשך כהונתו של מאנדי, הרי האיש החוק שלהם בהתאחדות, צבי ברים, עומד להתנגד לו על רקע אישי. כי היחסים בין השניים התחדדו מאז תלה מאנדי את סיבות כשלון הנבחרת בעסקני ההתאחדות.

מלבד זאת, אם יהודש החוזה עם מאנדי, תיאלץ ההתאחדות להגדיל את שכרו במידה ניכרת בשל פיתוח ערך הלידה. כי המאמן החתיק מקבל מלבד משכורת של 850 ל"י בארץ, הוצאות נסיעה בסכום 60 ל"י ל- חודש והקצבה למתורגמן ולמאמן-עוזר ה- מגיעה ל-350 ל"י לחודש, גם 400 דולר. לפי השער החדש תצטרך ההתאחדות להר- סיף 500 ל"י למשכורתו.

בינתיים גם התברר שאין כלל צורך ב- "שועל הכדורגל הזקן". לפי התכנית עומ- דים בפני ישראל רק שניים שלושה משח- קים בינלאומיים בשנה הקרובה ומאנדי מב- לה מרבית זמנו בקפה רוז ברחוב דיזנגוף. אפילו אם יחצר בהתאחדות רוב בעד המשך עבודתו של מאנדי, ספק אם יסכים הוא עצמו לכך. שום מאמן בעל כבוד עצמי לא יעשה זאת לנוכח התנגדות מפור- רשת וגלויה, הממוטטת את העיקר שלו אצל השחקנים.

תכנית הבראה. מול אפשרות כמעט ודאית זו של פרישת מאנדי, החלו לצוץ בחוגי הכדורגל תכניות חדשות בדבר המשך אימון הסגל, והקמת נבחרת ראווה לשמה. התכנית הרצינית ביותר הועלתה לאח- רונה בחוגי המאמנים הישראלים. לפיה

מאמן מאנדי גשם של כספים

צריכה ההתאחדות להביא מאמן זר למטרה מוגדרת של הקמת נבחרות נוער ועתודה מועמדים לתפקיד זה יש לבחור מבין ה- מאמנים של יוגוסלביה דוקא. מדינה ש- כוכבה עולה לאחרונה בשמי הכדורגל מ- חדש, אחרי שהצליחה להקים נבחרות נוער מעולות ולהרכיב את נבחרת הלאומית מ- שחקנים צעירים ובלתי מוכרים.

לנבחרת הלאומית, לפי תכנית זו, לא יהיה מאמן קבוע. בכל פעם, ערב משחק בינלאומי, ימונה מאמן כזה מקרב המאמנים הזרים המצטיינים הפועלים בארץ, לצידו יוצבו שני מאמנים מקומיים. כי מאמנים כאלה מכירים את תנאי הארץ ושחקניה, יותר מכל מאמן זר חדש, ויהא המוכשר ביותר.

למרות שהתכנית נמצאת כיום בשלבי גיבושה הראשוניים, בטוחים יוזמיה שבעוד זמן קצר ניתן יהיה להפעילה, לשם הבראתו של הכדורגל הישראלי.

קולונו

סרטים

אהבה מתוך הרחוב

האיטלקיה והאהבה (חן, תל אביב; איטליה) מוכיח בהכרח סרט צרפתי, בשם דומה שהוצג לא מכבר — הצרפתיה ו- האהבה. לשני הסרטים אותו מיבנה — צירוף מספר סיפורים קולנועיים קצרים הנוגים בנושא אחד, כשכל אחד מהם מהווה יחידה עצמאית, מבווימת על-ידי במאי אחד ובהשתתפות שחקנים אחרים. לשניהם גם נושא משותף: פניה המרובים של האהבה, כפי שהם מעוצבים בהתאם למנטאליות, תנאי החיים והחינוך של עם מסויים.

כאן מתחיל הדמיון וכאן הוא נגמר. בעוד לסרט הצרפתי היתה סידרה של סיפורים קצרים שלכל אחד מהם פואנטה משלו, שבוימו בידי המפורסמים שבבמאי צרפת, ומבוצעים על-ידי מיטב כוכבי הקולנוע ה- צרפתי, הרי יוצריו ושחקניו של הסרט ה- איטלקי הם אלמוניים לגמרי.

11 במאים איטלקיים צעירים, מהם שכבר הפיקו סרט או שניים, ומהם ששמן בלתי ידוע, הכינו כל אחד, בהדרכתו של הבמאי האיטלקי הידוע צוארה זאבטיני, סיפור משלו. למעשה אין אלה סיפורים, אלא אפ- יודות השאובות מתוך החיים, ללא פואנטה ולפעמים ללא סוף.

בריקה ו,התפשטי! לא כל הקט- עים עשויים ברמה אחת. הבדלי רמת-המש- חק בין השחקניות הבלתי-מקצועיות שחל- קן פקידות, חלקן דוגמניות ויש בהן גם רוכלת בשוק, תלמידת גימנסיה, עתונאית, דילת ורופאת נשים, והבדלי הסגנון ב- בחירת הנושאים ובגישתם של הבמאים הצעירים, יוצרים מעלות ומורדות. אולם הקו המלכד את כל הסיפורים הוא תיאור ריאלי במידת האפשר, ללא הצטעצעות טכ- נית, בצילומי חוץ ללא תאורה. התוצאה המתקבלת מכל אלה היא סרט מרתק, מוע- זע, ונגוע ללב.

האפיונות השונות ערוכות פחות או יותר לפי סדר גילים. כך, למשל, מציגה האפיונה הראשונה נערה בלתי נשואה בהריון, שחוק התבוננות בתינוקות משתע- פעים עומדת להתליט אם להפיל או ללדת. אפיונה שניה, אחת הטובות שבסרט, מת- ארת משחק ילדים בנן. הבנים הם הרופאים. הבנות הן החולות. כל רופא פועל באותה שיטה: בודק את החולה ו... "התפשטינו!" חתך במנים למפרכת. שני סיפורים מעולים מעידים כי במאיהם עשויים עוד ל- הפתיע את עולם הקולנוע. האחד מתאר מריבה קצרה בין שני בני-יוזג בשוק. היא (כרמלה וי, רוכלת בת 30) עזבה אותו. הוא מנסה להחזירה אליו. הוא רודף אחריה כשההמון מתקבץ סביבם. הוא מגדף, מקלל, מאיים ומדבר רכות. היא צועקת ובורחת. לבסוף הוא מטיב עם עליה חתך בסכין. הסיפור השני, הטוב ביותר בסרט, מתאר את לילי-הכלולות של זוג על ספון אניה. הוא — בנקאי מזדקן. היא — צעירה לא יפה ביותר. בלילה הראשון הוא מגלה ש- הכלה אינה בתולה. הבנקאי מתפרץ בהמת- זעם, מקים שערוויה, מכה את כלתו. ל- בסוף הוא נרגע, הופך את אשתו החדשה לשפתחו. הבימוי והצילום בקטע זה הם גאוניים ממש, תוך חישוף אכזר של בני הזוג בכל כיעורם.

כשכל אבני-החן הקולנועיות האלה מצטר- פות לפסיפס אחד, מקבל הסרט אופי של שליחות חברתית — הוא חושף ומגנה את הצביעות שביחסי שני המינים, את החינוך המיני המסולף ואת ים הדעות-הקדומות, המאיים להטביע כל אהבת אמת.

לידה בניתוח אכזרי

על סף החיים (מקסים, תל אביב; שבדיה) הוא שיעור נוסף במישנתו הפילי- סופית-קולנועית של גאון הקולנוע השבדי, אינגמר ברגמן. בסרט זה, אחד מסרטיו ה- מוקדמים, מעלה ברגמן על שולחן-הניתוחים שלו את ראשיתם של החיים — הלידה, מנתח פונקציה ראשונית זו באיזמל מהמם, אכזרי בגישתו, שעם היותה אפופת הוד, נראית גם חוליית לעיתים.

הניתוח השכלתני המעמיק אינו מתבצע בדרך היוצא לאור העולם, אלא באמו יולדתו. וכאן מוכיח ברגמן בפעם נוספת שספק, אם קיים בעולם עוד יוצר קולנועי מלבדו שהתעמק כמותו במסתרי נפש ה- אשה.

לדרת או לא לדרת? באותה מידה שברגמן הוא אמן המרחבים, היוזע לשלב

מאורה ב,האיטלקיה והאהבה" תקרית בגלל בתוים

נופים ותפאורות-ענק באופן אינטגרלי ב- יצירתו, הוא גם אמן המימד הצר, כפי שהוא מתגלה בסרט זה. על רקע קירות לבנים חשופים, מסדרונות ללא אופי של בית- חולים, בתחום הצר של חדר-היולדות, בו מתרחשת כל העלילה, מציג ברגמן שלוש נשים.

הן אינן נשים רגילות, היולדות רק משום שנבעלו ומפני שלכן יעד אותן הטבע. אצל כל אחת מהן כרוכה הלידה בשפע סיבוכים נפשיים, פיתולים רגשיים, והתמור- טטיות חברתיות.

הראשונה (אינגריד טולין) מובאת לבית- החולים בחושי הריגה הראשונים עקב שטף-דם שנגרם לה. ברגע המכריע, בו היא סבורה עדיין שלידת תינוקה או הפלתה תלויה רק בכוח רצונה, היא מפסידה. אז אמנם נכון להביא לעולם יצור, שאינו פרי- אהבה ושאינו אפילו אינו רוצה בו? כאשר, שלא ברצונה, היא מאבדת את עובריה היא מחליטה לנתק את הקשר עם בעלה, להיות עצמאית.

סאגה לאשה. השניה (ביבי אנדרסון) היא נערת-כפר, שהרתה לגבר נשוי, ש- אפילו אינו מתעניין בה. היא מתעבת תי- נקות, בוחלת בעצם הרעיון של הבאת יצור מאוס לעולם, תוצאה של תשוקת-רגע. לעומת שתי אלה, רוצה האשה השלישית (אחה דאלבאק) בתינוק כביעוד חייה, ה- סובבים במעגל סביב הייחול ללידתו ועי- צובו. אולם היא, הרוצה בילד יותר מכל דבר אחר, מאבדת אותו, ואילו ביבי, ה- סולדת מהלידה, היא היחידה היולדת ילד. סרטו של ברגמן אינו רק מסה נפלאה, המתארת כיצד בעולם המודרני הופכת ה- לידה מפונקציה טבעית לפונקציה חברתית ורגשית. זהו גם שיר הלל, מעין סאגה אדירה לאשה בתור שכזאת ולעצמתה הנפשית. הסרט מוגש בקצב איטי, כשהמצלמה מת- רכות רוב הזמן על צילומים-מקרוב של פני הניבורות. אולם משחק הנפלא של שלושת השחקניות, וביחוד הקטע של אחה דאלבאק בשוכבה, מתפתלת בציריה על שולחן-הלידה, מעניק לסרט כוח-אינטימי כה רב, עד שנדמה שכל צורת הגשה אחרת היתה עלולה רק להחליש אותו.

תדרין

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי- הארץ אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● יום הדין בנירנברג (אלבי, תל אביב; מאי, חיפה) — בעיית אחריותם של שופטים הדינים לסי חוק פושעני, בסרט המזהיר מפני תחיית הנאציזם. ספנסר טריי- טל, מקסמיליאן של ורמלין דיטריך בסרטו של סטנלי קרמר.

● רומנוף וג'וזיט (ארטון, חיפה) — סאטירה משעשעת על המאבק הבינושני. פיטר יוסטינוב כראש מדינה זעזעונית ש- אינה קיימת, כתב, ביים ומשחק.